

va obrir l'oratória altra vegada. L'Home de les galetes, més *galetístic* que mai, va tornar a remerciar aquell home-natge, tot fent història de la *colastra*.

En *Jofra* té un os de pollastre entregirat al coll i no pot parlar.

L'*Obrero*, que per a *jalar* i *beure* en passa els taps d'una manera que esgarrifa, s'aixeca i diu:

Queridos correligionarios:

Aquí todo el mundo ha homenajeado al camarada Xiol, y a ese trío que bien podríamos llamarle el trío de la bencina. Pues bien, deben ustedes saber que sin el «pacto de los cinco» en el Bar de La Luna de Barcelona no se hubiera llegado a nada; y para que lo sepan grandes y chicos, voy a exponerles detallada y concisamente como nació este pacto tan famoso como el de San Sebastián.

Era de noche y sin embargo hacía calor y el compañero Xiol y los camaradas Martí, Serra, Jané y este cura, dentro de la Luna... Bar, tomamos el acuerdo revolucionario de entrar dentro de la sala Montserrat de Barcelona, lugar donde debía celebrarse la famosa asamblea en que nos la iban a freir y si perdíamos la votación salir todos o para la delegación de policía o para el depósito de cadáveres. (Ovació.)

La votación se ganó, perquè el correligionario Xiol, al ver nuestra decisión apretó y apretó tanto, que se ganaron todas las votaciones. De modo que ya lo sabéis todos: el pacto del bar de la Luna salvó al Granollers S. C. de su eminente ruina; y ahora decidme sin embudos si soy o no soy un abnegado Obrero.

L'ovació número dos la varen sentir des del Lladoner i poc a poc vàrem guillar de can Parellada donant visques als futurs campions de Catalunya i d'Espanya, que a hores d'ara tenen ja cinc punts a la classificació.

CLASSIFICACIÓ

Equip de la capital de Can Cortés . . .	7
» » » Rabiosa . . .	7
» » » dels Panyos. . .	7
» » » dels Ous . . .	5
» » » de l'Escàndol . . .	3
» » » del Poble Vell . . .	2
» » » del Suro . . .	1
» » » de la Sardina . . .	0

Com poden veure, això va de primera: ens trobem al quart lloc com ens podíem trobar al primer, puix el nostre equip és capaç de donar un do de pit avui a Sabadell, esquilar el dijous a l'Espanyol i fer passar per l'adressador al Júpiter diumenge vinent. El Badalona segueix amb el fanal roig.

Teva... meva... i gol!...

Els del País del Suro i els nostres jugadors que anaren a l'esmentat país, varen repartir-se un punt cada ú, i varen jugar un partit d'estar per casa.

Els del de la Sardina ens varen visitar diumenge passat i per partida doble. A les onze, onze reservistes costeny i els onze nostres jugaren un partit que acabà com el rosari de l'aurora.

L'Oltra, com xef de pito va revelar-se com una llauna acabada. L'Ortuño petit va rebre del carpó; En Galvany, del sagí; el Padre, de l'espinada; En Flaqué, va guillar amb un atac de *mieditis* agut i En Gallofré va deixar-se encolomar dos gols d'arròs i tres de prondstic. Els minyons del Padre van fer-ne tres.

***

A la tarda, l'equip en pes de la sardina va dinyar-la. Un 2 a 1 magret. Al final del partit, quan

el «refli» va pitar l'idem de l'idem, tothom va respirar fort, puix a l'equip hi havia un negre més perillós que el *cólera morbo*.

***

Les amistoses relacions contretes entre el Granollers i l'equip de la costa, a la famosa Sala Montserratina, com a companys de penes, fatigues i *atropellos*, varen posar-se de manifest diumenge passat.

Les *patacades*, *trompades* etc. que es repartiren durant el partit ells amb ells els jugadors, no foren sinó una manera com una altra de demostrar-se l'«afecte mutu» i el *carinyo* que es profesen.

Ja diu el refrany que «qui et vulgui bé et farà plorar»

***

Sigui fet amb bon cor o amb malícia, el cas és que a les cinc de la tarda de diumenge passat, el camp del Granollers S. C. H. I. J. K. oferia l'aspecte que reproduïm en l'adjunta figura.

Allò, més que un camp de futbol semblava una lluita al «pancrace» combinada amb rugby i boxa a la vegada.

Què hi farem! Es veu que aquests de Badalona perden els estreps aviat.

Quin partidàs el que faran el Girona i el Badalona! Ja l'estem veient.

***

Els nostres en general varen «rutllar» i defensar-se com braus.

En Guix, però, tota aquesta setmana fa penitència, i avui a Sabadell es vol rehabilitar.

***

I ara que parlem del partit d'avui, no podria ésser que a la Creu Alta, el Granollers guanyés, empatés o perdés el partit?... Som així nosaltres: els prondstics ens agrada fer-los amb claredat.—L'AIGUADER

Aspecte que oferia el camp de futbol el dia del Granollers-Badalona